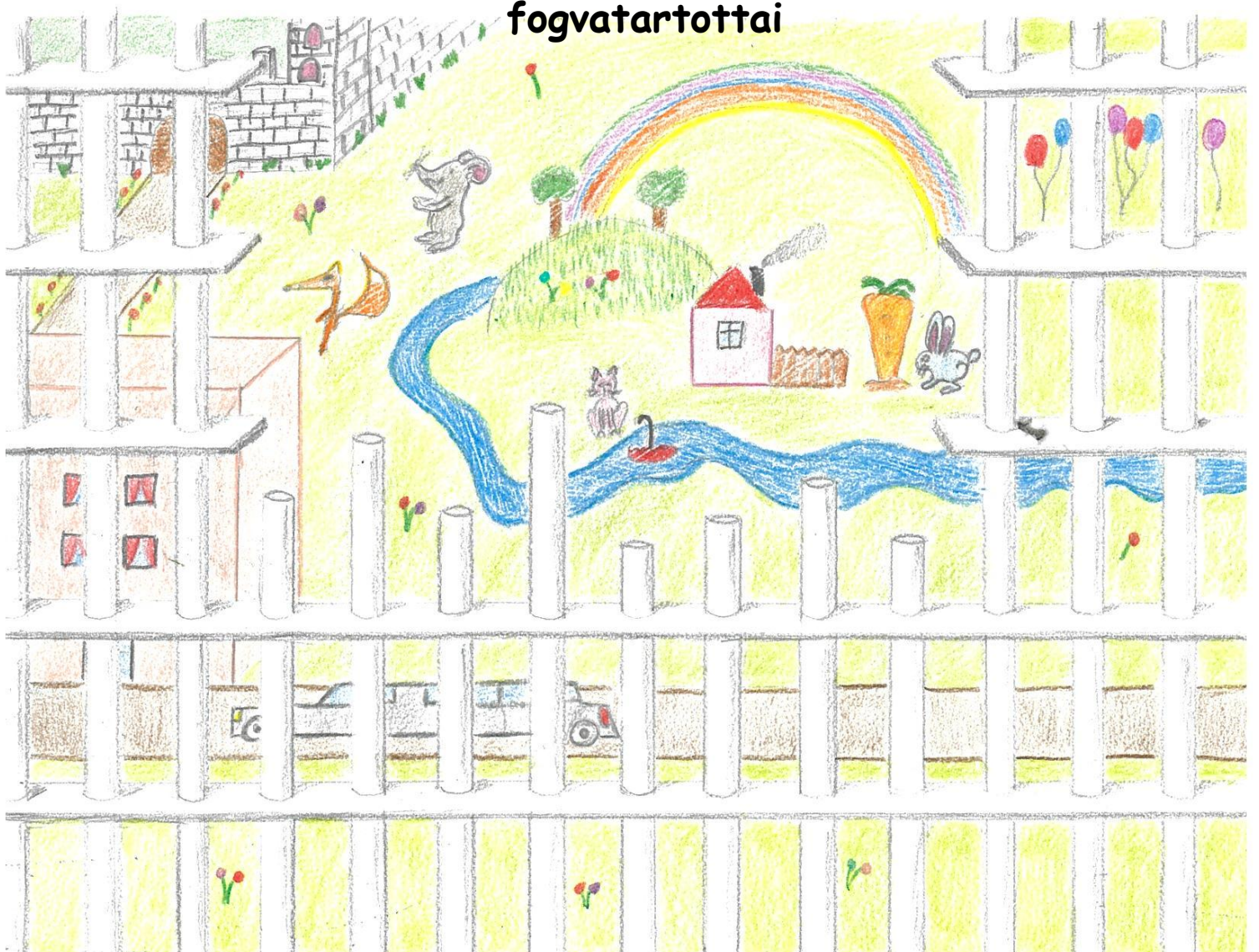

A meséket írták és illusztrálták a
Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
fogvatartottai

A KÜLDETÉS

Kora ősz volt, ezer színben pompázott a takaros kis falucskát körülölelő dombos vidék. A lankákon szorgos kezek takarították be télire az elemózsiát. Egyetértésben és barátságban élte mindennapjait a különböző állatokból álló közösség. Senki sem tört vezetői babérokra, mindenki a maga dolgát végezte, ezért működött oly régóta egységben a település. Egyetlen széles utcája tágas portákkal nyújtott életteret az itt élők számára.

A mi hőseink, kikről ez a történet szól, egy macskapár. Cirmos, ki egyszerűen a bundájáról kapta a nevét, szerénységéről, segítőkészségéről, odaadásáról és szépségéről volt ismert. Párja, Púder, nem a könnyen kezelhető kandúrok közé tartozott, mégis tisztelet övezte Cirmos iránt érzett szerelme, s alázatossága okán. Nem véletlenül kapta ezt a nevet, hiszen egészen fiatal kora óta hiú volt megjelenésére, túl sok időt töltött a tükör előtt cicomázkodással. Cirmos és Púder tökéletes párt alkottak, s bíztak abban, hogy hamarosan utódokkal népesítik be meleg otthonukat.

